Petak, 06.07.2012.g

Oprost. Prihvaćanje. Zaborav. Pa može prvo ali ne može i drugo

i treće. I obratno. I još raznih verzija.

S jednim dragim bratom u vjeri imao sam jedan "žešći" razgovor oko

ovih tema, misleći da se razlikujemo u viđenju svega navedenog. No, na

kraju smo zaključili da se obojica u svemu slažemo, što se tiče oprosta,

zaborava, prihvaćanja.

Vrlo često nečiji rast u vjeri ovisi upravo o njegovom stavu prema

OPROSTU I PRIHVAĆANJU.

Nitko od nas nije imun na to stanje. A uz te riječi i stanja vezana su i

druga stanja duše i srca kao SUĐENJE DRUGIMA, SRDITOST,

LICEMJERJE. ORUŽJA ZLOGA.

Baš smo na temu nekog mog odnosa sa jednom, meni dragom osobom,

došli do toga da je taj moj brat u vjeri izrekao jednu, nama ljudima

toliko blisku rečenicu: "OPROSTITI MOŽE ALI NE MOŽE

ZABORAVITI."

Ja sam mu odmah rekao da onda to nije oprost. NE MOŽEŠ GOVORITI

O OPROSTU NEKOME ZA NEŠTO I ONDA TU UBACITI RIJEČI

"..ALI NE I ZABORAVITI"! TO NIJE OPROST.

TO JE ONDA SAMO OPROST NA RIJEČIMA ALI NE I U SRCU I

DUŠI. AKO TI SEBE UVJERIŠ DA SI NEKOME, TKO TE

POVRIJEDIO, OPROSTIO I TAKO KAŽEŠ, A KADA GA VIDIŠ, ILI

SE SJETIŠ NA NJEGA I TAJ DOGAĐAJ, SE JAVI U TEBI

PONOVNI BIJES I SRDŽBA PREMA NJEMU RADI TOGA ŠTO TI

JE UČINIO, ONDA TO NIJE OPROST.

To sam znao često čuti u situacijama iza našeg Domovinskog

rata. OPROSTITI ALI NE ZABORAVITI.

GOSPODIN ISUS TO NE POZNA, NJEGOVA VJERA, KOJU

NAM JE OSTAVIO U BIBLIJI, TO NE POZNA. NEMA

GRADACIJA OPROSTA.

I imam neki blagi osjećaj da je nama ljudima upravo zli, želeći

uništiti jednu od najvećih kršćanskih vrijednosti, OPROST

SVIMA ZA SVE, kada je vidio, da sam oprost kao veliku

potrebu ljudi koji žive u Gospodinu, ne može uništiti, onda

usadio razne gradacije oprosta od koji je najčešća

OPROSTITI ALI NE ZABORAVITI.

Zaborav, sjećanja idu uz naše živote kao i sve drugo. BOG NAS JE

STVORIO SVJESNIM BIĆIMA, JEDINIMA MEĐU STVORENJIMA NA

ZEMLJI.

ALI, ZABORAV VEZAN UZ OPROST, KAO DIO NEOPRAŠTANJA,

NIJE PO BOŽJEM, NIJE U GOSPODINU.

TO NIJE OPROST.

Mnogi koji su bili povrijeđeni od drugih žele

tima oprostiti. Idu na ispovijedi,

ispovijedaju to svoje neopraštanje i sve

drugo što ide uz to, kaju se koliko god se

iskreno mogu, svećenik ih odriješi tih

grijeha i daje im pokoru. AKO JE SVE

BILO ISKRENO, TOGA SU SE

OSLOBODILI. USPJELI SU OPROSTITI.

AKO NISU BILI ISKRENI, UZALUD SU

IŠLI NA ISPOVIJED.

SVEĆENIK BI PRIMIO I NJIHOV

ISKREN RAZGOVOR O TOJ TEMI,

MOŽDA BI IH, KAO PRODUŽENA

GOSPODINOVA RUKA, PRIPREMIO ZA

STANJE I ČIN OPROSTA, KADA BI

ZNAO DA ONI NE ISPOVIJEDAJU

ISKRENO TAJ GRIJEH.

ZATO UVIJEK NA ISPOVIJEDI TREBA BITI ISKREN, REĆI

SVEĆENIKU ŠTO NAS MUČI, A ON ĆE NAS VODITI VOĐEN

DUHOM SVETIM. ALI, SAMO U ISKRENOSTI.

Jer povrede duše i srca znaju biti strahovito teške. ZLI SE DOBRO

POTRUDI KADA DOBIJE PRILIKU. NO, I MI LJUDI SMO

MAJSTORI, U SVOJIM LOŠIM KARAKTERISTIKAMA, KAKO DA

DRUGE POVRIJEDIMO, SVJESNO ILI NESVJESNO.

ZATO NI OPROST, KADA JE TEŠKO

STANJE POVRIJEĐENOSTI, NE MOŽE

DOĆI ODMAH I NE MOŽEMO ODMAH

OČISTITI SVOJE SRCE I DUŠU.

POGOTOVO VIDIM TO KOD ONIH KOJI NISU PRAKTIČNI

VJERNICI, ILI SU NEVJERNICI, I ONIH KOJI SU NEISKRENI

VJERNICI, SAMO RIJEČJU A NE I DJELIMA.

I NE TREBA SE SRAMITI SAMOGA SEBE AKO NEKOME NE

MOŽEMO ODMAH OPROSTITI ZA ONO ŠTO NAM JE UČINIO.

POVREDE ZNAJU BITI TEŠKE. I ZNAJU TRAJATI GODINAMA. A

TAKO I VRIJEME I INTENZITET OPROSTA MOGU POTRAJATI

DUŽE VREMENA.

TREBA SAMO ISKRENO ŽELJETI DA OPROSTIMO. I TRAŽITI,

KROZ SVA DUHOVNA ORUĐA KOJE NAM JE GOSPODIN DAO,

DA NAM ON POŠALJE DUHA SVETOGA DA NAS VODI I JAČA U

BORBI S TIM STANJEM.

BEZ GOSPODINA I ISKRENE ŽELJE ZA

OPROSTOM, NEMA USPJEŠNE POBJEDE

NAD TIM ZLOM.

MI LJUDI SMO SAMI PRESLABI. I RADI

SEBE I RADI ZLOGA KOJI NAS STALNO

NAPASTUJE.

I zato, kada ponovno, vidjevši nekoga tko nas je povrijedio, ili se

prisjetimo situacije u kojoj se to dogodilo, "PADNEMO" I U NAMA SE

POJAVI SRDŽBA, ILI MRŽNJA, SA STRAHOM, nemojmo se sramiti

otići ponovno svećeniku i svemu reći.

U kakvom smo bili stanju, da smo već to ispovjedili s iskrenom

namjerom da oprostimo, ali da se to ponovno vratilo kada smo vidjeli tu

osobu ili se sjetili tog događaja, i da sada ponovno želimo ispovjediti ovo

sadašnje stanje, da želimo Gospodinovu pomoć u iscjeljivanju svoje duše

i srca.

GOSPODIN ĆE NAM PREKO SVEĆENIKA UDIJELITI ONOLIKO

ISCJELJENJA ZA KOLIKO ON ZNA DA JE ZA NAS NAJBOLJE.

Jer, tko zna zašto je sve to što nam se dogodilo i što nam se događa,

DOBRO ZA NAS. JER GOSPODIN UVIJEK ČINI SVE NA DOBRO

ONIMA KOJI U NJEGA VJERUJU I KOJI GA BEZREZERVNO LJUBE.

GOSPODIN UVIJEK PRVO IMA U PLANU KAKO DA MI

ZAVRIJEDIMO VJEČNI ŽIVOT U NJEGOVOM KRALJEVSTVU. TO JE

PRVO I OSNOVNO I JEDINO BITNO.

Zato će možda netko to zaslužiti sa stalnom borbom protiv

neopraštanja i onda konačnom pobjedom protiv toga. A

DRUGI, KOJI ĆE ZA SVE ZNATI, MOŽDA ĆE SE PO TOME

OBRATITI JER ĆE U SVEMU PREPOZNATI SLAVU BOŽJU.

Ili će se tako spasiti onaj kojemu će biti oprošteno jer će on u svemu

tome, odnosu onog drugog koga je negdje povrijedio, vidjeti da je

taj, UZ BOŽJU POMOĆ, mu uspio iskreno oprostiti, TE ĆE I ON

POĆI PUTEM OPROŠTENJA.

A TKO TO MOŽE ZNATI? SAMO

GOSPODIN.

ZATO GA SLUŠAJMO, DRŽIMO SE

NJEGOVIH RIJEČI IZ EVANĐELJA,

NJEGOVIH ZAPOVIJEDI KOJE NAM JE

OSTAVIO, A GOVORE O OPROSTU

SVIMA ZA SVE. BEZ OGRADA, GRANICA

I SLIČNO.

SAMO OPROST.

HVALA TI GOSPODINE, ŠTO SI NAM TI NA

KRIŽU POKAZAO KAKO SE PRAŠTA,

RIJEČIMA UPUĆENIM SVOME OCU, BOGU

OCU, GOVOREĆI MU ZA SVOJE

NEPRIJATELJE DA NEKA IM OPROSTI JER

NE ZNAJU ŠTO ČINE.

POŠALJI GOSPODINE, SVIMA ONIMA KOJI

NOSE RANE NEOPRAŠTANJA NA SVOJIM

SRCIMA I DUŠAMA, SVOJEG DUHA SVETOGA

DA IM ISCIJELI TE RANE.

DAJ GOSPODINE DA, U TVOJE IME,

MOŽEMO SVIMA ZA SVE OPROSTITI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

NEKA SE PROSLAVLJAJU VAŠA IMENA.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.